

NICK VAN ORMONDT

Mei **Violen**

door Janneke Brinkman-Salentijn, illustratrice en biologe

Violen. Ik had ze al lang niet meer geschilderd. Maar nu kon ik de verleiding van dit lievelingsbloemetje van velen niet meer weerstaan.

Hun vriendelijke gezichtjes lachen je deze maand overal toe. In de tuin, in potten en bakken op het terras, maar ook in het bos. Gekweekt en verwilderd. Geel, wit, blauw, paars – eigenlijk blijft het liefde op het eerste gezicht. Met donkere streepjes in hun hart weten ze de bijen en de vlinders te leiden naar hun heerlijk zoete nectar. Dus aan de slag met een oud vaasje vol met viooltjes. Tijdens het schil-

deren komen herinneringen aan vroeger boven. Excursies met mede biologiestudenten op zoek naar bijzondere soorten. Kamperen in het voorjaar tussen de gele zinkviooltjes in het Geuldal.

Alleen daar te vinden, omdat er zink in de grond zat. Of in een tentje in rul Zeeuws duinzand, waar ondanks de schrale grond het duinviooltje bloeit.

Nu ben ik dertig jaar ouder, maar nog steeds brengt het warme voorjaar de heerlijke geuren uit het verleden met zich mee. Niet voor niets werden er van violen liefdesdranken gemaakt. Toen Josefine de

Beauharnais met Napoleon trouwde, droeg zij een

violenkranen in het haar omdat de machtige keizer met die tedere bloemen dweepte. Ze zijn symbolen van lieflijkheid en soberheid. Het witte viooltje is helemaal het toppunt van ingetogenheid en bescheidenheid. Hun fluwelige gloed ontstaat, net als bij rozen, doordat het papil-achtige celoppervlak het licht breekt. Bij vlinders hebben de schubben op hun vleugels een zelfde, stralende uitwerking. Het is onontkoombaar dat de mannetjesvlinders met hun klieren vol parfum de vrouwtjes in dit fluweelzachte bed van geuren en kleuren lokken. Hun liefdesspel kan weer beginnen. Ik schilder het en het leven is – anders dan vroeger – nog steeds een feest!

Janneke Brinkman-Salentijn
www.jannekebrinkmansalentijn.nl